

Ὁ δὲ ἔφη: Και αὐτός εἶπε:

«πάντων μάλιστα, «Βεβαιότατα.

ἐπεὶ καὶ ὅταν ἀφαιρῶ τὰς πικρὰς ἐκφύσεις τῶν φυομένων θριδακινῶν, Γιατί και ὅταν αφαιρῶ τις πικρές παραφυάδες των μαρουλιῶν που μεγαλώνουν

ἢ μήτηρ αὐτῶν οὐδὲν λυπεῖται, ἢ μητέρα τους δεν λυπάται καθόλου,

ἀλλὰ θάλλει μᾶλλον ἀλλὰ βγάζει περισσότερα φύλλα

καὶ γίνεται γλυκίων». και γίνεται γλυκύτερη».

Ταῦτα ἀκούσας Ἀρταξέρξης ἐπήνεσε μὲν τὸν ἄνδρα Ὅταν ο Αρταξέρξης ἀκουσε αὐτά, ἐπαίνεσε τὸν ἄνδρα

καὶ ἐποίησεν ἓνα τῶν βασιλικῶν δικαστῶν, και (τον) ἔκανε ἓναν ἀπὸ τους βασιλικούς δικαστές

εἰπὼν ὅτι ὁ ἀποφαινόμενος οὕτω δικαίως ἀφου εἶπε ὅτι αὐτός που διατυπώνει κρίσεις τόσο δίκαιες περὶ τῶν ἰδίων παιδων για τα ἴδια του τα παιδιὰ

πάντως ἔσται ἀκριβῆς δικαστὴς καὶ ἀδέκαστος καὶ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, οὕτως ὅπως θὰ εἶναι ἀκριβοδίκαιος καὶ ἀδέκαστος δικαστὴς καὶ στις ξένες υποθέσεις,

ἀφήκε δὲ καὶ τὸν νεανίαν τῆς τιμωρίας, ἀλλάξε, ὅμως, καὶ τὸν νεαρό ἀπὸ τὴν τιμωρία

ἀπειλῶν αὐτῷ θανάτου, ἀπειλώντας τὸν με θάνατο,

ἐὰν φωραθῇ ἀδικῶν ἕτερα. ἀν ἀποδειχθῆι ὅτι διαπράττει ἄλλες ἀδικίες.